

ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Τοῦ κ. Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἑπαλλήλου τοῦ Α.Σ.Ο.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ γνωρίζουμε, βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ μαύρη σταφίδα πρωτοεμφανίστηκε ὡς ἔμπορεύσιμο προϊόν εἰς τὴν Ἑλλάδα στὶς ἀρχὲς τοῦ 14ου αἰῶνος (Πελοπόννησος καὶ Ναύπακτος) καὶ εἰς τὰ μέσα τοῦ 16ου στὰ νησιά τοῦ Ἰονίου καὶ κατὰ σειρὰν εἰς τὴν Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν καὶ Λευκάδα.

Ἡ μαύρη σταφίδα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐμφανίσεώς της, ἐπέσυρε ἐπάνω της μεγάλες καὶ βαρεῖες φορολογίες. Εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐφορολογήθηκε μὲ φόρο ποὺ ἔφθασε κάποτε εἰς τὸ ὕψος τῶν 30—37%. Ἡ πιὸ συνηθισμένη φορολογία ἦταν τῆς Δεκάτης, ποὺ ἐπληρώνετο κατὰ τὴν συγκομιδὴ, καθὼς καὶ ἄλλες διάφορες φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις, ὅπως ἦταν τῆς ἐξαγωγῆς, προμηθείας καὶ τοῦ προξενικοῦ φόρου.

Μετὰ τὸ 1830 διετερήθη μόνον ὁ φόρος τῆς Δεκάτης ποὺ αὐξήθηκε ἀργότερα εἰς 11—12%, ἕως τὸ 1905. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡμερομηνία, τὴν ἐμπορία τῆς σταφίδος τὴν ἀνέλαβε ἐργολαβικῶς, ἄς ποῦμε, μία Ἑταιρεία, ἡ «Ἐνιαία», ἡ ὁποία κατέβαλε

εἰς τὸ Δημόσιο 3 ἑκατομμύρια περίπου δραχμῆς. Κατὰ τὸ 1925 ἰδρύθηκε ὁ Α.Σ.Ο. καὶ τὸ ποσοστὸ τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀπὸ 3 ἑκατομμύρια ἔγινε 12, τὸ 1929 αὐξήθηκε εἰς 70, διὰ τὴν μειωθῆ τὸ 1940 εἰς 50 ἑκατομμύρια.

Εἰς τὴν Ἐπτάνησο κυρίαρχος ἦταν τότε κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἡ Ἐνετία, ἡ ὁποία ἐνδιεφέρετο κυρίως διὰ τὴν σιτοκαλλιέργεια καὶ ἀπηγόρευε μὲ αὐστηροῦς νόμους τὴν σταφιδοκαλλιέργεια. Ἀργότερα ὁμοῦς τὴν ἐπέτρεψε, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπέβαλε εἰς αὐτὴν μεγάλους φόρους. Στὴν ἀρχὴ ἐφήρμοσε τὸν στρεμματικὸν φόρο ποὺ ἦταν 2 δουκάτα κατὰ κάμπο καὶ ἰσοδυναμοῦσε μὲ 3 1/2 στρέμματα περίπου. Ἡ ἐπέκτασις τῆς σταφιδοκαλλιέργειας ἀπηγορεύετο καὶ οἱ νέες φυτεῖς ἐκρίζωνονταν ἀδίστακτα. Φαίνεται ὁμοῦς ὅτι καὶ τότε ἐδημιουργήθηκε σταφιδικὸν ζήτημα, διότι οἱ Ἐνετοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ στείλουν εἰς τὰ Νησιά δύο συνδίκους, τὸν Ἄνδρ. Ἰου-